

عنوان مقاله:

بررسی مدحیات دوره جاهلی و دوره اول اسلامی

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و حقوق کودک در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

احمد نوروحیدی - استاذ مساعد فی مجمع التعليم العالي بسراوان. سراوان. ایران

خلاصه مقاله:

شعر مدحی یک از انواع مهم شعر عربی محسوب می شود. در دیوان اکثر شاعران ادبیات عرب این نوع شعری به وفور پیدا می شود. علت استقبال هم جانب و وراگیر شاعران از این نوع شعری هم اقبال و توج ممدوحان به این نوع شعر و بازار گرم آن بوده است. شاعران عصر جاهلی بیشتر به مدح بزرگان و سرشناسان قبایل خود می پرداختند و آن اغراقی که به قصد تکسب و درآمدزایی در آثار شاعران دوره های بعد دیده می شود در این دوره بسامد کمتری دارد. در دوره اول اسلامی هم مدایح شاعران رنگ و بوی اسلامی به خود گرفته و از عناصر و مفاهیم دینی در شعر بهره برده می شود. در این مقال شعر مدحی سه شاعر جاهلی و دو شاعر دوره اول اسلامی بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

شعر مدحی، دوره جاهلی، دوره اول اسلامی، امری القیس، نابغ ذبیانی، زهیر بن ابی سلمی، کعب بن زهیر، حسان بن ثابت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674643>

